

РЕШЕНИЕ

№ 6657

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7574** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. В. Т., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. М. Д., срещу Решение № 2601 от 02.06.2023г. по НАХД № 20231110202182/2023г. по описа на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав, с което е потвърдено Наказателно Постановление № ИК-30/03.07.2020г. издадено от Председателя на Сметната палата на Република България, с което на Р. В. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лева за извършено нарушение по чл.170, ал.1 от ИК.

В жалбата се излагат съображения, че съдебното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при неправилно приложение на материалния и процесуалния закон, с оглед събраните по делото доказателства. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отмени обжалваното решение и да се отмени наказателно постановление.

В съдебното заседание редовно призован, касаторът, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Председател на Сметна палата, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В постъпил отговор на касационната жалба се излагат съображения по същество на спора, като се моли съда да остави в сила обжалваното решение, като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на

юрисконсултско възнаграждение и в условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираните от касатора разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Куман Куманов, счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, X. -ми касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени в касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

В проведеното първоинстанционно производство, СРС е установил следното от фактическа страна, че на 15.09.2019г. Местна коалиция "Б. за България" е регистрирана за участие в изборите за общински съветници и кметове, проведени на 27.10.2019г., като партия, която да отговаря за приходите, разходите и счетоводната отчетност на коалиция е определена Б.. Касаторът Р. В. Т. е определена като лице, което отговаря за приходите, разходите и счетоводната отчетност. На 09.10.2019г. е било осъществено дарение на парична сума от 2950 лв. от М. Н. за нуждите на предизборната кампания на коалицията в посочените избори. Сумата била внесена в брой в касата на коалицията на същата дата, като бил издаден и приходен касов ордер с № 22/09.10.2019г. Видно от представените пред СРС доказателства, на 22.10.2019г. е сключен нов договор за дарение с М. С. Н. за дарение на 1800 лв. С ПКО № 25/22.10.2019г., сумата е постъпила в касата на ПП Б.- [община], а не е изплатена по банков път.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ от 20.02.2020г. Въз основа на акта било издадено и процесното НП № ИК–30 от 03.07.2020г. от Председател на Сметната палата на Република България.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същият е счел, че от страна на касатора действително е извършено процесното нарушение на чл. 170, ал. 1 от ИК, а именно, че определеното като отговорно лице по чл. 164, ал. 1 от ИК е допуснало да бъде извършено плащане в брой, а не по банков път. Приел е, че правилно е приложен и материалния закон от страна на административнонаказващия орган. В тази връзка е обсъдил и представените по делото писмени и гласни доказателства.

Настоящият касационен състав намира изводите на въззивната инстанция за правилни. Възраженията, изложени във въззивната жалба, са преповторени изцяло в настоящата касационна жалба.

Безспорно правилно е ангажирана отговорността на касатора - както АУАН, така и

НП са издадени във връзка с установеното нарушение, извършено от него в качеството му на лице по чл. 164, ал. 1 от ИК. Съдът е обсъдил възраженията на касатора и правилно е приел, че независимо от обстоятелството кое лице фактически е извършило заплащането на разхода, надвишаващ 1000 лева в брой, касаторът, в качеството му на определено по чл. 164, ал. 1 от ИК лице, носи отговорност съгласно нормата на чл. 476 от ИК вр. чл. 170, ал. 1 от ИК.

Настоящата инстанция споделя становището на Софийски районен съд, че извършеното нарушение не представлява "маловажен случай" по смисъла на НК, тъй като не са налице обстоятелства, обосноваващи извод за по-ниска степен на обществена опасност на това деяние, в сравнение с обичайните случаи на други такива деяния.

Предвид изложеното, касационната инстанция приема, че не са налице касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен от съда по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, X.-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2601 от 02.06.2023г. по НАХД № 20231110202182/2023г. по описа на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав.

ОСЪЖДА Р. В. Т., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Сметната палата на Република България сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: